Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]

[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496 Seite 701

De A

Um de nominibꝰ ac verbis ceterisq̧ declinabilibꝰ ꝑtibꝰ duplici alphabeto satꝫ cõmode tractauerimꝰ. visum est ꝑq̄utile fore si partes q̃ꝫ indeclinabiles nõ minori cura expediremꝰ. Aduerbia vicꝫ. ꝓpositões. cõiunctões. ⁊ interiectões. q̄s q̃dẽ ꝑtes ita vt supra fecimus itidem in ordinem alphabeti redigimus. vt earũ facilior fiat inquisitio.

De A

A Prepositio ē ⁊ iteriectio ⁊ nomē. Prepositio. vt a sũmo ad imũ. Interiectio. vñ Virgi. i Buc. A tibi ne teneras: glacies secet aspa plãtas. Et nos possumꝰ addere illud Hiere. vbi A. est interiectio dolẽtis. vicꝫ. A. a. a. dñe deus. ecce nescio loq̄. Itē nomen est ipsius lr̃e.

A. ab. abs. e. ex. eandē fere significationē habēt. nã dispositões locales. tẽporales. et ordinales signãt. Sꝫ in hoc differũt. q2 a. e. ꝯsonãte sequẽte: plerũq̧ ꝓponunt. Ab. vero ⁊ ex. vocali. ⁊ aliis nõ asperꝫ cõsonantibꝰ. Abs autem c. q. t. sequentibꝰ ꝓponitur tam in appositione q̧ in compositione.

Ab ꝓpositio. omnibꝰ in ꝯpositiõe ꝓponitur lr̃is absq̧ c. vel. q. vl' t. Unde. Ab si cõponis elemẽta queq̧ sequũt. c. q. t. tm̃ simul he tres excipiunt.

Abgregatim. i. dispersim.

Abiecte aduerbium. id est viliter. cõtemptibiliter.

Abintestato aduer. i. sine testamento. vt Iste mortuus est abintestato. id est sine testamento.

Abusiue aduer. q̃litatis. i. improprie. qd̃ ab vsu recedit ſm Pap.

Accentuatim aduer. i. ꝑ accentus.

Accelerãter. i. festinãter. velocit. cito.

Accurate aduerbiũ. id est diligenter studiose. curialiter.

Acriter aduer. i. fortiter crudeliter.

Acidiose. i. tediose moleste. triste.

Ac. atq̧. et etq̧. idem sunt.

Acsi. i. tãq̧. vt Ille est dispositus acsi vellet mori.

Actenus aduer. id est hucusq̧. vsq̧ nunc. Et cõponit ex ac. aduerbio. et tenꝰ. et caret aspiratõe. et cor. pe. Quãdo aũt sunt due ꝑtes aspirat. et acuit te.

Acutim aduer. i. acute.

Ad est ꝓpositio. et significat diuersas circumstãtias. Qñq̧ notat circũstãtiã localē. vt Vado ad ecclesiã. Qñqꝫ tꝑalē. vt ad pasca. Qñqꝫ ꝑsonalē. vt venio ad te. Qñqꝫ numeralē. vt Ille expendit denarios vsqꝫ ad vnũ. Quãdoqꝫ ꝓximitatem. et tũc ponit ꝑ iuxta. Qñqꝫ causalē. vt cũ dicit. Ad q̃d venisti. Itē notat similitudinis circumstãtiã. vt Nos habꝫ ad porcos. i. ad similitudinē porcoꝝ. Item signat circũstantiã cãe final. ⁊ tũc est idē qd̃ ꝓpt. vt Ille pugnat ad palmã. i. ꝓpt palmã. i. ꝓpter victoriam. Itē ponit pro cõtra. vt ibi. Ferit ad petrã coquus ollã. id ē ꝯtra petrã. Itē ponit ꝑ sup. vt ad ripam iordanis. Itē ponit ꝑ ꝓpe. vt Hic iacet ad portã. id est ꝓpe. Et nota ꝙ ad. ꝓpositio sequentibꝰ his nouē lr̃is in cõpositione mutat d. in illas. scꝫ. c. f. g. l. n. p. r. s. t. Unde. Cor. fla. grans. le. nis. pir. ra. sal. ta. ad sibi mutat. Tollit inde tñ si sequit cõsona post s.

Adeo aduer. pe. cor. Vñ Grecismꝰ. Dic adeo tm̃. dicas adeo quoqꝫ certe. Affirmatiue q̃ꝫ dicas et quãtitatiue. Papias vero dicit. Adeo id est valde. intantũ. ꝑterea. certe.

Adhuc aduerbiũ. in locutõe affirmatiua notat cõtinuationē ꝑteriti status. et priuat durationem. vt Petrus est albus adhuc. id est ante hoc tempus fuit albꝰ. et nõ est in albedine duratiuus. Quãdoq̧ vero ponitur in locutione negatiua. et notat remotionem presentis status. Et ponit futurũ esse. vt Antichristus nõ est adhuc. sed erit in futuro. ⁊ sic ponitur expectatiue.

Admodũ aduer. pe. cor. i. valde. Et nota ꝙ ꝓpositio cũ casuali loco aduerbii reperit. vt admodũ. amodo.

Aduersus ⁊ aduersum. ponũt ꝑ aduerbiis q̃litatis vl' loci. vt aduersus vel aduersum illũ. ⁊ ponunt indifferẽter

Adusq̧ tribꝰ modis exponitur. Primo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0701
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG